

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 264/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. J., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva zaručeného v čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresnej prokuratúry K. v konaní vedenom pod č. k. 2 Pv 1209/2007-7 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2008 doručená sťažnosť M. B., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresnej prokuratúry K. (ďalej len „okresná prokuratúra“) zo 4. apríla 2008 č. k. 2 Pv 1209/2007-7.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 28. septembra 2007 podal na Obvodnom oddelení Policajného zboru K. trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1 a 2 písm. a), b) a c) Trestného zákona proti T. B., N. B. a O. M. z dôvodu neoprávneného vniknutia do jeho bytu, v ktorom zotrvávajú menovaní dodnes. Vo veci bolo začaté trestné stíhanie uznesením sp. zn. ČVS: ORP-4113/KV-KE-2007 z 26. októbra 2007, trestné stíhanie uznesením tohto orgánu 25. februára 2008 bolo však zastavené, pretože skutok, ktorý sa stal, nie je trestným činom. Toto uznesenie napadol sťažovateľ sťažnosťou, táto však bola okresnou prokuratúrou 4. apríla 2008 odmietnutá. S týmto stanoviskom sťažovateľ nesúhlasí, pretože jeho manželstvo s T. B. bolo rozvedené, bývalá manželka z bytu sa odsťahovala v auguste 2005 a do 25. augusta 2007 v byte nebola a o byt sa nijako nestarala. Súhlas na bývanie iným osobám nikdy nedal, a ak prokurátor dospel k záveru, že nedošlo k spáchaniu prečinu porušovania domovej slobody z toho dôvodu, že s bývalou manželkou je naďalej spoločným vlastníkom bytu a bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo vyriešené, nemôže súhlasiť, pretože išlo o ochranu porušovania domovej slobody.

Sťažovateľ preto žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo M. B. na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na rešpektovanie obydlia podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresnej prokuratúry K. zo dňa 4. apríla 2008, č. k. 2 Pv 1209/2007-7 porušené bolo.

2. Uznesenie Okresnej prokuratúry K. zo dňa 4. apríla 2008, č. k. 2 Pv 1209/2007-7 sa zrušuje.

3. M. B. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000 Sk, ktoré je mu Okresná prokuratúra K. povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. M. B. priznáva náhradu trov konania právneho zastúpenia vo výške 6.734 Sk, ktoré je mu Okresná prokuratúra K. povinná vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej a druhej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa čl. 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje predbežne na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo odmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzil vo výroku.

Predmetom sťažnosti – ako to vyplýva z jej petitu – je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením okresnej prokuratúry zo 4. apríla 2008 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 21 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavnému súdu prislúcha zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takému právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99).

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

V konkrétnostiach daného prípadu – namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu – považuje ústavný súd opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre za právny prostriedok, ktorý sťažovateľovi zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený, t. j. sťažovateľ mal možnosť požiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho sťažnosti (podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre).

Použitie tohto právneho prostriedku je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáhal svojich práv bez toho, aby využil možnosti dané mu zákonom o prokuratúre, a pokiaľ tak urobil, nevyčkal na rozhodnutie nadriadeného orgánu okresnej prokuratúry, preto ústavný súd jeho sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2008